

РЕШЕНИЕ

№ 422

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Светлин Михайлов
Мирослава Кацарска

при участието на секретаря Ваня Ил. Иванова
като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Въззивно търговско дело № 20231001000399 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и следващите от ГПК.

Съдът е сезиран с въззивна жалба, подадена от „И. И.“ ЕООД, ЕИК 121078804, чрез особения представител – адв. З. Д. от САК срещу решението на СГС под № 357/ 16.03.2023 год., постановено по т.д. № 2263/ 2022 год. по описа на СГС, VI-21 състав, с което е уважен предявения от Софийска градска прокуратура иск с правно основание чл. 155, т. 3 от ТЗ и съдът е прекратил търговското дружество. Жалбоподателят поддържа, че постановеното съдебно решение е недопустимо и евентуално незаконосъобразно и претендира обезсилването му или отмяната му. Поддържа, че неправилно СГС е приел, че в хипотезата на чл.157, ал.1 от ТЗ прекратяването на търговското дружество не настъпва автоматично, поради което ищецът има правен интерес от иска. Поддържа, че това е в противоречие с практиката на ВКС, като се позовава на едно единствено решение, а именно по т.д.№2413/2018г. на ВКС, 1 т.о., в което ВКС е приел, че липсва правен интерес от иска, тъй като прекратяването на едноличното търговско дружество е настъпило автоматично със смъртта на едноличния собственик на капитала му. Цитира в цялост мотиви от въпросното решение и

счита, че е постановено при идентична фактическа обстановка и че от доказателствата по делото също не се установяват предпоставките по чл. 157 от ТЗ за продължаване на дейността на дружеството, тъй като И. И. е оставила като наследници по закон дъщеря и син, но няма данни те да са изявили желание за продължаване на дейността на дружеството, а в обявения в ТР устав на дружеството също не е предвидена възможността за продължаването му след смъртта на едноличния собственик на капитала. Поддържа, че първоинстанционният съд е формирал погрешен извод за допустимост на иска, а и за неговата основателност, като повторно е прекратил едно вече прекратено по силата на закона, автоматично търговско дружество. Предвид горното претендира обезсилване на постановеното решение и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, не е подал писмен отговор на същата, но в хода на производството оспорва същата чрез прокурор С. от Софийска апелативна прокуратура и претендира потвърждаване на обжалваното решение.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл. 269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразно посочените от жалбоподателя основания за неправилност на първоинстанционния акт, намира следното:

Безспорно се установява от справка по публичния ТР, и приложената разпечатка от интернет-страницата на Търговския регистър от 07.12.2022г, относно актуалното състояние на „И. И.“ ЕООД, ЕИК 121078804 като управител на дружеството е вписана И. А. И..

От представеното удостоверение за наследници се установява, че И. А. И. е починала на 27.12.2021 г., като е оставила наследници по закон – син и дъщеря.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Въззивната жалба е допустима, подадена е в срока по чл. 259, ал.1 ГПК от легитимирана страна в процеса, имаща правен интерес от обжалване, и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Първоинстанционното решение, като постановено от законен съдебен състав, в изискващата се от закона писмена форма, в рамките на правораздавателни правомощия на съда

и съобразено с твърденията на ищеца в исковата му молба относно обстоятелствата, на които се основава иска, и търсената с иска защита, е валидно и допустимо.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите по въззивната жалба, че решението е недопустимо, тъй като е постановено по недопустим поради липса на правен интерес иск и че прекратяването на търговското дружество е настъпило автоматично съгласно чл. 157, ал. 1 от ТЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 155, ал.1, т.3 от ТЗ по иск на прокуратурата търговското дружество може да се прекрати, ако няма вписан управител в продължение на повече от три месеца. Законодателят е дал правомощия на Прокуратурата да предяви иск за прекратяване на дружеството, в случай, че дружеството няма вписан управител в продължение на най-малко 3 месеца. В конкретния случай е видно, че управителя на дружеството е починал още през декември 2021г., като към датата на исковата молба са изтекли много повече от три месеца, в които дружеството е без вписан управител. Съгласно разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ТЗ дружеството, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността. В патримониума на законните наследници на починалия едноличен собственик на капитала на дружеството преминава дружествения дял, съгласно чл. 127 ТЗ, като имуществено право, но не и правото на членство. При взето решение за продължаване дейността на дружеството, когато наследниците на починалия едноличен собственик на капитала са няколко, е възможно дейността на дружеството да бъде продължена само от един наследник или от няколко от наследниците. В тези случаи е необходимо да бъде извършено разпределение на общо притежаваните дялове и прехвърляне на притежаваните от наследниците идеални части от имуществените права по наследените дялове. Допустимо е сключване на договор за доброволна делба с предмет дружествения дял на наследодателя /решение № 161 от 11.01.2011 г. на ВКС по т. д. № 28/2010 г., I т. о./ или на друг договор /продажба, замяна и др./ за прехвърляне на притежаваните идеални части от имуществените права по наследените дялове от страна на наследниците, които няма да продължат дейността на дружеството, на наследниците, които ще участват в дружеството. В случая няма никакви данни от наследниците на починалия управител да са предприети каквито и да било действия в изтеклия срок от

смъртта му. Налице са и специфичните предпоставки по чл. 157 от ТЗ, като съдът намира, че не следва да се приеме, че прекратяването не настъпва ex lege, а след установяване на фактите и по силата на съдебното решение, в която насока има практика на САС /опр.№3290/09.10.2019г. по ч.гр.д. №4470/2019г., опр.№3231/04.10.2019г. по ч.т.д.№4178/2019г., определение № 2903 от 29.08.2019 г., по гр.д. № 3611/19 г., САС, ГО-8 с-в, определение № 3145 от 2.10.2019 г., по ч.гр.д. № 4331/19 г., САС, ТК и др. и в който смисъл е и практиката на ВКС, обективизирана в определение № 302 от 28.06.2018 г. по ч. т. д. № 1280/2018 г., Т. К., I Т. О. на ВКС, постановено по чл. 273, ал. 3 ГПК и др., а също решение № 73 от 17.10.2017 г. по т. д. № 1465/2015 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК,, определение № 735/16.11.2016 г. по т.д. № 50401/16 г. на ВКС, ГК, III ГО., т.е. не може да се приеме, че дружеството се е прекратило по право, без развитие на процедура по проверка на съответните обстоятелства. Доводите на въззивника, че прекратяването настъпва автоматично са неоснователни, като действително е била налице спорна съдебна практика по този въпрос, в смисъл на цитирината по въззивната жалба, но същата е преодоляна с приемане на Тълкувателно решение №1/2020 по т.д.№1/2020г. от 31.05.2023г., с което се прие, че предвид посочените в чл. 157, ал. 1 ТЗ отрицателни условия за прекратяване на ЕООД, смъртта на едноличния собственик на капитала не е абсолютно, пряко и автоматично действащо прекратително основание, а единствено относително и непряко такова, тъй като зависи от наличието на две отрицателни предпоставки – да не е предвидено друго в учредителния акт или наследниците да не са поискали продължаване на дейността на дружеството. Липсата на изявление в посочения смисъл води до състояние на висиящност и очакване, което е пречка да настъпи действието на предвиденото с разпоредбата прекратително основание. Следователно в периода от смъртта на собственика на капитала до волеизявлението за продължаване на дейността по смисъла на чл. 157, ал. 1 предл. последно ТЗ, дружеството не може да се счита за прекратено и че след като дружеството не се прекратява с обективния факт на смъртта на едноличния собственик на капитала, едновременно и негов управител, остава открит пътът за прекратяването му от съда по реда на чл. 155, т. 3 ТЗ – по иск на прокурора, поради това че в течение на три месеца едноличното дружество с ограничена отговорност няма вписан управител. Следователно искът е допустим и не може да се приеме, че

е налице липса на правен интерес, респ. че е настъпило прекратяването на търговското дружество автоматично, както се поддържа в жалбата. Следователно постановеното решение не е недопустимо, нито е неправилно, тъй като дружеството не е прекратено повторно, както се поддържа от въззивника. Настоящият съдебен състав споделя изводите на първоинстанционния съд, че предявеният конститутивен иск е основателен и следва да бъде уважено искането на СГП за прекратяване на ответното дружество.

Предвид гореизложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде потвърдено изцяло, а въззивната жалба се явява неоснователна. С оглед изхода на спора, разноси на жалбоподателя за настоящото производство не се следват, а въззиваемият не е претендирал такива за пред САС, поради което също не му се присъждат.

Предвид факта, че ответникът като представляван от назначения му особен представител не е внасял държавна такса по жалбата, следва да бъде задължен да заплати такава по сметка на САС, а длжимата по жалбата е половината от таксата за първоинстанционното производство, както и да заплати на съда изплатеното от бюджета на съда възнаграждение на назначения му особен представител.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 357/ 16.03.2023 год., постановено по т .д. № 2263/2022 год. по описа на СГС, VI-21 състав, с което е уважен предявения от Софийска градска прокуратура иск с правно основание чл. 155, т . 3 от ТЗ и съдът е прекратил търговското дружество „И. И." ЕООД, ЕИК 121078804.

ОСЪЖДА „И. И. ЕООД, ЕИК 121078804, със седалище и адрес на управление: гр.***, ж.к.***, бл.***, вх.***, ет.***, ап.*** да заплати по сметка на Софийски апелативен съд, с адрес – гр. София, бул.“Витоша“№ 2 сумата от 40 лв. / четиридесет лева/, представляваща разноси за държавна такса по делото и 500 лв. / петстотин лева/, представляваща възнаграждение за особен представител за настоящата инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния

касационен съд в едномесечен срок от съобщаването му на страните при
предпоставките по чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____